Napsal uživatel Miloš Keller
Středa, 12 Prosinec 2007 04:00

Deformované postavičky, a přesto pěkné a zajímavé, jsou průvodci obalem a bookletem alba, které natočili **The Hogs & Václav Koubek**. Ty postavičky jsou charakteristické pro muziku, kterou na albu uslyšíte - irská hudba je také někdy jen hrubě tesaná a neučesaná, přesto, nebo právě proto, obvykle zaujme a strhne posluchače svou bezprostředností. Postavičky jsou různobarevné, tak jako irská muzika. A ještě jeden charakteristický záchytný bod na albu je: To, v jakém pořadí jsou uvedeni interpreti: The Hogs a Václav Koubek. Ano, tím důležitým a tvář alba určujícím je skupina, sólista a zpěvák Vašek

Koubek se musel zkáznit a přizpůsobit zvuku skupiny a jen mu to prospělo. Jeho nedbalá výslovnost a intonace, které ho řadily jen těsně před skupinu drzých interpretů s výslovnostními vadami, je v kontextu irské muziky přesně to pravé ořechové. Vaškovi Koubkovi to v irském prostředí prostě sluší. Potřeba dodat, že v prostředí tanečnějším či svižnějším, tam kde je větší prostor k tvorbě tónů - pomalejší balady, např. Sbohem, tam je to, no, řekněme, na hraně.

Jak už bylo řečeno, tón a takt udávají The Hogs. Muzika jim šlape pěkně od podlahy, vybrali velmi známé nebo alespoň povědomé skladby, tedy žádné průkopnictví, a zahráli je po svém, přičemž se s nimi moc nepárají a důraz nekladou ani tak na autenticitu, jako na spontánnost. Hodně je to slyšet třeba u skladby *Some Say the Divil Is Dead*, kterou známe v akademicky uhlazené středoevropské verzi skupiny Asonance Říkají, že ďábel zdech, nebo ještě více u *Bennyho*
, který je známý jako ještě uhlazenější Whisky plný džbán. Některé písně zůstaly v angličtině - ty, které si zvládá kapela převážně sama, tam, kde do popředí vystupuje Vašek Koubek, jsou texty v češtině dílem zpěváka. A dlužno konstatovat, že zřejmě proto, jak zná VK hospodskou atmosféru v Čechách, dokázal i v překladech udržet atmosféru irských hospod a jejich písní. Občas se zaposloucháte tak, že ani nevnímáte, zdali je to angličtina nebo čeština. Asi nejvíc vás chytnou
Giving All That I Got
nebo
Nancy Whiskey
a závěrečná acapellovka, v Koubkově češtině pak
Noční chodci
nebo
Měsíc
či
Benny
.

Není to na moc pozorné poslouchání - i když ani při něm velké výhrady nebudete mít - zato

funguje nejen ve společnosti, kam je určena, ale - pro mě trochu překvapivě - síla irských písní ve spojení s živelným podáním interpretů na vás zaúčinkuje i ve chvílích osamění. A to je dost velká síla. Nu, a pak je z toho i poučení - nebojte se spolupracovat s těmi, jejichž muzika, kterou chcete hrát, je muzikou rodnou. Vyvarujete se hodně omylů, až ostudy. A nemusíte do Irska. Stačilo by občas i jen na Moravu.

The Hogs & Václav Koubek: ***Všem se nalejvá***, Indies Happy Trails 2007